Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2025)0227

Znaczenie prostych przepisów podatkowych i fragmentacji w dziedzinie opodatkowania dla konkurencyjności Europy

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2025 r. w sprawie znaczenia prostych przepisów podatkowych i fragmentacji w dziedzinie opodatkowania dla konkurencyjności Europy (2024/2118(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 4 i art. 63–66 dotyczące zasad rynku wewnętrznego, swobodnego przepływu towarów, usług, kapitału i osób, a także art. 113, 114 i 115,

– uwzględniając dyrektywę Rady 2003/49/WE z 3 czerwca 2003 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązanymi spółkami różnych państw członkowskich[1] (dyrektywa w sprawie odsetek i należności licencyjnych),

– uwzględniając dyrektywę Rady 2011/96/UE z 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich[2] (dyrektywa w sprawie spółek dominujących i spółek zależnych),

– uwzględniając dyrektywę Rady (UE) 2022/2523 z 14 grudnia 2022 r. w sprawie zapewnienia globalnego minimalnego poziomu opodatkowania (15 %) międzynarodowych grup przedsiębiorstw oraz

---

1 Dz.U. L 157 z 26.6.2003, s. 49, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/49/oj.

2 Dz.U. L 345 z 29.12.2011, s. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/96/oj.

dużych grup krajowych w Unii[1], która to dyrektywa jest odpowiedzią UE na międzynarodową koordynację podatkową,

– uwzględniając aktualne wydarzenia dotyczące dwufilarowego rozwiązania UE, aby sprostać wyzwaniom podatkowym wynikającym z cyfryzacji gospodarki,

– uwzględniając sprawozdania końcowe z października 2015 r. opublikowane przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) w sprawie projektu OECD/G-20 dotyczącego erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków (BEPS),

– uwzględniając sprawozdania na temat planów dotyczących filarów 1 i 2 przyjęte 14 października 2020 r. na szczeblu otwartych ram OECD/G-20, a także wyniki analizy ekonomicznej i oceny skutków OECD z 12 października 2020 r. pt. „Tax Challenges Arising from Digitalisation – Economic Impact Assessment” [Wyzwania podatkowe wynikające z cyfryzacji – ocena skutków gospodarczych],

– uwzględniając oświadczenie w sprawie BEPS wydane 8 października 2021 r. na szczeblu otwartych ram OECD/G-20 w sprawie dwufilarowego rozwiązania, aby sprostać wyzwaniom podatkowym wynikającym z cyfryzacji gospodarki,

– uwzględniając modelowe zasady filaru 2 otwartych ram OECD/G-20 w sprawie BEPS z 20 grudnia 2021 r. dotyczące wdrażania na szczeblu krajowym globalnego minimalnego podatku w wysokości 15 %,

– uwzględniając ustawę prawa publicznego Stanów Zjednoczonych 117-169 z 16 sierpnia 2022 r., znaną jako ustawa o obniżeniu inflacji,

– uwzględniając deklarację przywódców państw grupy G-20 przyjętą w Rio de Janeiro 19 listopada 2024 r. oraz deklarację ministerialną grupy G-20 przyjętą 25 lipca 2024 r. w Rio de Janeiro w sprawie międzynarodowej współpracy podatkowej,

– uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych nr 79/235 z 24 grudnia 2024 r. w sprawie propagowania integracyjnej i skutecznej współpracy międzynarodowej w dziedzinie opodatkowania na forum ONZ,

– uwzględniając komunikat Komisji z 15 lipca 2020 r. pt. „Plan działania na rzecz sprawiedliwego i prostego opodatkowania wspierającego odbudowę gospodarczą” (COM(2020)0312),

---

[1] Dz.U. L 328 z 22.12.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2523/oj.

– uwzględniając komunikat Komisji z 18 maja 2021 r. pt. „Opodatkowanie działalności gospodarczej w XXI wieku” (COM(2021)0251),

– uwzględniając wniosek Komisji z 22 grudnia 2021 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie zapewnienia globalnego minimalnego poziomu opodatkowania grup wielonarodowych w Unii (COM(2021)0823), a także stanowisko Parlamentu z 19 maja 2022 r. w sprawie tego wniosku[1],

– uwzględniając badanie Komisji ze stycznia 2022 r. pt. „Koszty przestrzegania przepisów podatkowych przez MŚP – aktualizacja i uzupełnienie – sprawozdanie końcowe”[2],

– uwzględniając wniosek Komisji z 11 maja 2022 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie ustanowienia przepisów dotyczących ulgi służącej przeciwdziałaniu zjawisku uprzywilejowania finansowania dłużnego w stosunku do kapitałowego oraz w sprawie ograniczenia możliwości odliczania odsetek do celów związanych z podatkiem dochodowym od osób prawnych (COM(2022)0216),

– uwzględniając wniosek Komisji z 8 grudnia 2022 r. w sprawie dyrektywy zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do przepisów dotyczących VAT w epoce cyfrowej (COM(2022)0701),

– uwzględniając wniosek Komisji z 8 grudnia 2022 r. dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w odniesieniu do ustaleń dotyczących współpracy administracyjnej w dziedzinie VAT niezbędnych w epoce cyfrowej (COM(2022)0703),

– uwzględniając wniosek Komisji z 8 lipca 2024 r. dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do elektronicznego świadectwa zwolnienia z podatku od wartości dodanej (COM(2024)0278),

– uwzględniając porozumienie Rady z 5 listopada 2024 r. w sprawie pakietu dotyczącego VAT w epoce cyfrowej,

---

1 Dz.U. C 479 z 16.12.2022, s. 89.

2 Komisja Europejska: Agencja Wykonawcza Europejskiej Rady ds. Innowacji i MŚP, Dyrekcja Generalna ds. Rynku Wewnętrznego, Przemysłu, Przedsiębiorczości i MŚP, KPMG, VVA, A. Di Legge i in. „Tax compliance costs for SMEs – An update and a complement – Final report” [Koszty przestrzegania przepisów podatkowych dla MŚP – aktualizacja i uzupełnienie – sprawozdanie końcowe], Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2022 r., https://data.europa.eu/doi/10.2873/180570.

– uwzględniając dyrektywę Rady (UE) 2025/50 z 10 grudnia 2024 r. w sprawie szybszego i bezpieczniejszego systemu ulg w nadmiernym podatku u źródła[1] (FASTER),

– uwzględniając wniosek Komisji z 12 września 2023 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie działalności gospodarczej w Europie: ramy opodatkowania dochodu (BEFIT) (COM(2023)0532),

– uwzględniając wniosek Komisji z 12 września 2023 r. dotyczący dyrektywy Rady ustanawiającej system opodatkowania według siedziby głównej dla mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw i zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE (COM(2023)0528),

– uwzględniając wniosek Komisji z 12 września 2023 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie cen transferowych (COM(2023)0529),

– uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 17 i 18 kwietnia 2024 r. w sprawie nowego ładu na rzecz europejskiej konkurencyjności,

– uwzględniając konkluzje Rady z 24 maja 2024 r. w sprawie jednolitego rynku z korzyścią dla wszystkich,

– uwzględniając Deklarację budapeszteńską Rady Europejskiej w sprawie nowego ładu na rzecz europejskiej konkurencyjności, przyjętą 8 listopada 2024 r.,

– uwzględniając konkluzje Rady z 11 marca 2025 r. w sprawie programu uporządkowania i uproszczenia przepisów podatkowych, przyczyniającego się do konkurencyjności UE,

– uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 20 marca 2025 r. w sprawie konkurencyjności, ze szczególnym uwzględnieniem uproszczenia i zmniejszenia obciążeń regulacyjnych i administracyjnych,

– uwzględniając swoją rezolucję z 16 lutego 2022 r. w sprawie wdrożenia szóstej dyrektywy VAT: czego brakuje, aby zmniejszyć lukę w podatku VAT w Unii?[2],

– uwzględniając swoją rezolucję z 7 października 2021 r. w sprawie reformy polityki UE dotyczącej szkodliwych praktyk podatkowych (w tym reformy Grupy ds. Kodeksu Postępowania)[3],

---

1 Dz.U. L, 2025/50, 10.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/50/oj.
2 Dz.U. C 342 z 6.9.2022, s. 88.
3 Dz.U. C 132 z 24.3.2022, s. 167.

– uwzględniając swoją rezolucję z 15 lutego 2022 r. w sprawie wpływu krajowych reform podatkowych na gospodarkę UE[1],

– uwzględniając swoją rezolucję z 10 marca 2022 r. w sprawie europejskich ram podatku u źródła[2], wzywającą do opracowania znormalizowanych ram opodatkowania u źródła,

– uwzględniając swoją rezolucję z 4 października 2022 r. w sprawie wpływu nowych technologii na opodatkowanie: technologie kryptograficzne i łańcuch bloków[3],

– uwzględniając swoją rezolucję z 10 marca 2022 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie sprawiedliwego i prostszego opodatkowania wspierającego strategię odbudowy gospodarczej (działania następcze PE w związku z lipcowym planem działania Komisji i jej 25 inicjatywami w dziedzinie VAT, opodatkowania przedsiębiorstw i opodatkowania osób fizycznych)[4],

– uwzględniając swoją rezolucję z 4 maja 2022 r. w sprawie działań następczych w związku z konkluzjami Konferencji w sprawie przyszłości Europy[5],

– uwzględniając badanie Wspólnego Centrum Badawczego Komisji z 19 kwietnia 2022 r. pt. „Local taxes on economic activity in municipalities in EU Member States” [Lokalne podatki od działalności gospodarczej w gminach w państwach członkowskich UE],

– uwzględniając swoją rezolucję z 15 czerwca 2023 r. w sprawie wniosków wyciągniętych z Pandora Papers i innych ujawnionych nieprawidłowości[6], wzywającą również do poprawy sprawozdawczości i wymiany informacji,

– uwzględniając swoją rezolucję z 12 grudnia 2023 r. w sprawie dalszej reformy przepisów dotyczących opodatkowania osób prawnych[7],

---

1 Dz.U. C 342 z 6.9.2022, s. 14.
2 Dz.U. C 347 z 9.9.2022, s. 172.
3 Dz.U. C 132 z 14.4.2023, s. 15.
4 Dz.U. C 347 z 9.9.2022, s. 211.
5 Dz.U. C 465 z 6.12.2022, s. 109.
6 Dz.U. C, C/2024/492, 23.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/492/oj.
7 Dz.U. C, C/2024/4165, 2.8.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4165/oj.

– uwzględniając sprawozdanie z 9 maja 2022 r. dotyczące końcowych wyników Konferencji w sprawie przyszłości Europy[1],

– uwzględniając raport Enrica Letty z kwietnia 2024 r. pt. „Znacznie więcej niż rynek”[2],

– uwzględniając raport Maria Draghiego z 9 września 2024 r. pt. „Przyszłość europejskiej konkurencyjności”[3] ,

– uwzględniając art. 55 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A10-0155/2025),

A. mając na uwadze, że skuteczna, sprawiedliwa i wydajna polityka podatkowa odgrywa kluczową rolę w promowaniu długoterminowego zrównoważonego wzrostu gospodarczego i społeczeństw sprzyjających włączeniu społecznemu;

B. mając na uwadze, że w 2023 r. państwa członkowskie UE zebrały podatki w wysokości 6 712 mld EUR (w tym obowiązkowe faktyczne składki na ubezpieczenia społeczne), czyli 4,7 % więcej niż w 2022 r.[4];

C. mając na uwadze, że w UE istnieje znaczna luka inwestycyjna; mając na uwadze, że jej usunięcie jest niezwykle istotne, by zapewnić zrównoważony wzrost gospodarczy, zwiększyć konkurencyjność i osiągnąć cele UE dotyczące zielonej i cyfrowej transformacji;

D. mając na uwadze, że w 2023 r. obciążenia podatkowe w UE (tj. ogólne dochody podatkowe wyrażone jako odsetek PKB) wyniosły 39,0 % PKB, co oznacza nieznaczny spadek w porównaniu z 2022 r.[5], lecz nadal stanowi znacząco wysoki wskaźnik;

E. mając na uwadze, że według szacunków globalne niepobrane dochody podatkowe wynoszą około 500 mld EUR, z czego około 100

---

1 Rada Unii Europejskiej: Sekretariat Generalny Rady, „Konferencja w sprawie przyszłości Europy – sprawozdanie z wyników końcowych – maj 2022 r.”, Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2022 r., https://data.europa.eu/doi/10.2860/637445.

2 E. Letta „Much more than a market: Speed, Security, Solidarity – Empowering the Single Market to deliver a sustainable future and prosperity for all EU Citizens” [O wiele więcej niż rynek – szybkość, bezpieczeństwo, solidarność: umocnienie jednolitego rynku z myślą o zapewnieniu zrównoważonej przyszłości i dobrobytu wszystkim obywatelom UE], kwiecień 2024 r.

3 M. Draghi „The future of European Competitiveness” [Przyszłość europejskiej konkurencyjności], 9 września 2024 r.

4 Komisja Europejska, dane dotyczące tendencji w opodatkowaniu, ostatnio zaktualizowane 10 marca 2025 r.

5 Tamże.

mld EUR nie pobrano na obszarze UE; mając na uwadze, że na dodatkowe dochody wpływają przypadki nieprzestrzegania przepisów podatkowych i strategie agresywnego planowania podatkowego; mając na uwadze, że straty te pozbawiają państwa członkowskie niezbędnego finansowania publicznego;

F. mając na uwadze, że w 2023 r. relacja dochodów z podatku VAT do PKB wyniosła 7,1 % unijnego PKB i 18,3 % całkowitych dochodów sektora instytucji rządowych i samorządowych[1];

G. mając na uwadze, że według Komisji[2] luka w przestrzeganiu przepisów VAT wyniosła w samym tylko 2022 r. 89,3 mld EUR, co stanowiło około 7 % całkowitych oczekiwanych dochodów z VAT; mając na uwadze, że według szacunków jedna czwarta luki w podatku VAT wynika bezpośrednio z kryminalnych oszustw podatkowych związanych z VAT[3];

H. mając na uwadze, że państwa członkowskie różnią się pod względem zależności od opodatkowania, podatków nakładanych w celu poboru tych dochodów oraz sposobu, w jaki zmieniły strukturę podatkową w ciągu ostatniej dekady[4];

I. mając na uwadze, że koszty przestrzegania przepisów podatkowych generują dodatkowe obciążenia finansowe dla przedsiębiorstw oprócz samych zobowiązań podatkowych, co zabiera czas i wymaga zasobów, które można by przeznaczyć na inne możliwości inwestycyjne;

J. mając na uwadze, że według szacunków całkowite koszty przestrzegania przepisów podatkowych w 27 państwach członkowskich UE oraz w Zjednoczonym Królestwie szacuje się na 204 mld EUR, co stanowi 1,3 % ich łącznego PKB; mając na uwadze,

---

1 Tamże.

2 Komisja Europejska: Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej, Centrum Analiz Społeczno-Ekonomicznych (CASE), Oxford Economics, Syntesia, M. Bonch-Osmolovskiy i in. *VAT gap in the EU – 2024 report* [Luka w podatku VAT w UE – sprawozdanie za 2024 r.], G. Poniatowski (red.), Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2024 r., https://data.europa.eu/doi/10.2778/2476549.

3 Komisja Europejska „Questions and Answers: VAT Gap 2022 report” [Pytania i odpowiedzi: sprawozdanie w sprawie luki w podatku VAT za 2022 r.], strona internetowa Komisji Europejskiej, 8 grudnia 2022 r., https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/qanda_22_7519.

4 Komisja Europejska: Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej, „Annual report on taxation 2024 – Review of taxation policies in the European Union” [Sprawozdanie roczne w sprawie opodatkowania w 2024 r. – przegląd polityki podatkowej w Unii Europejskiej], Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2024 r., https://data.europa.eu/doi/10.2778/10846.

że zdecydowaną większość tych kosztów ponoszą mikroprzedsiębiorstwa (87 %), a w dalszej kolejności małe przedsiębiorstwa (10 %), co powoduje niewspółmierne obciążenia administracyjne dla mniejszych przedsiębiorstw[1];

K. mając na uwadze, że państwa członkowskie stoją przed poważnymi wyzwaniami, które mogą mieć wpływ na ich dochody podatkowe i strukturę podatków, takimi jak znaczące zmiany demograficzne, zmiana klimatu, cyfryzacja i automatyzacja;

L. mając na uwadze, że zgodnie z Traktatami opodatkowanie wchodzi przede wszystkim w zakres kompetencji państw członkowskich;

M. mając na uwadze, że coraz większa mobilność kapitału, wraz z szerszymi tendencjami globalizacji i cyfryzacji w ostatnich dziesięcioleciach, przyczyniła się w niezamierzony sposób do stopniowego zmniejszania zdolności poszczególnych krajów do zapewnienia skutecznej polityki podatkowej;

N. mając na uwadze, że według badania Komisji z 2022 r. w 2019 r. przedsiębiorstwa w liczącej wówczas 28 państw członkowskich UE poniosły średnio roczne koszty przestrzegania przepisów podatkowych w wysokości 1,9 % ich obrotu; mając na uwadze, że według przedsiębiorstw podatek VAT i podatek dochodowy od osób prawnych wiążą się z największym obciążeniem regulacyjnym;

O. mając na uwadze, że w kompleksowym raporcie Draghiego na temat sytuacji gospodarczej UE ostrzeżono przed malejącą wydajnością i konkurencyjnością Unii oraz stwierdzono, że bez zdecydowanych działań UE doświadczy „powolnego i bolesnego spadku”, a ponadto podkreślono konieczność koordynacji polityki, w tym na przykład eliminowania zbędnych barier i zmniejszania przeszkód biurokratycznych związanych z opodatkowaniem;

P. mając na uwadze, że fragmentacja polityki podatkowej i jej nadmiernie skomplikowana struktura stwarzają różne przeszkody dla przedsiębiorstw i obywateli na jednolitym rynku, takie jak brak pewności prawa, biurokracja, ryzyko podwójnego opodatkowania i trudności w ubieganiu się o zwrot podatku; mając na uwadze, że takie przeszkody zniechęcają do transgranicznej działalności gospodarczej na jednolitym rynku i stwarzają ryzyko dla organów podatkowych, włącznie z podwójnym nieopodatkowaniem i

---

[1] Komisja Europejska: Agencja Wykonawcza Europejskiej Rady ds. Innowacji i MŚP, Dyrekcja Generalna ds. Rynku Wewnętrznego, Przemysłu, Przedsiębiorczości i MŚP, KPMG, VVA, A. Di Legge i in. „Tax compliance costs for SMEs – An update and a complement – Final report” [Koszty przestrzegania przepisów podatkowych dla MŚP – aktualizacja i uzupełnienie – sprawozdanie końcowe], Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2022 r., https://data.europa.eu/doi/10.2873/180570.

możliwościami arbitrażu podatkowego; mając na uwadze, że w kompleksowym raporcie Draghiego podkreślono również potrzebę „wyeliminowania wszelkich przeszkód podatkowych dla inwestycji transgranicznych w UE”, aby zmniejszyć fragmentację rynku kapitałowego, oraz podkreślono, że „obywatele UE powinni móc inwestować w innych państwach członkowskich bez skomplikowanych procedur podatkowych, które faktycznie skutkują podwójnym opodatkowaniem”;

Q. mając na uwadze, że w raporcie Letty podkreślono, że fragmentacja w dziedzinie opodatkowania pozostaje poważną przeszkodą dla przedsiębiorstw unijnych, a zwłaszcza dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), oraz że lepsze dostosowanie dzięki współpracy nad ramami podatkowymi UE ma istotne znaczenie, by ułatwić swobodny przepływ pracowników, towarów i usług oraz wspierać wzrost gospodarczy i inwestycje prywatne[1]; mając na uwadze, że solidne i sprawiedliwe opodatkowanie jest kluczowym instrumentem generowania dochodów niezbędnych, by inwestować w usługi świadczone w interesie ogólnym i utrzymać je we wszystkich regionach UE;

Opodatkowanie i otoczenie biznesowe

1. podkreśla, że proste i przewidywalne przepisy podatkowe powinny ułatwiać podatnikom płacenie podatków, a rządom – zarządzanie dochodami i ich pobór; zwraca uwagę, że należy stworzyć UE, która sprzyja przestrzeganiu przepisów, wspiera przedsiębiorczość i dwojaką transformację i w której sektory produkcyjne mogą konkurować i prosperować, a pracownicy – otrzymywać godziwe wynagrodzenia; podkreśla, że zbyt skomplikowane przepisy podatkowe mogą zniechęcać do inwestycji, a ponadto zauważa, że struktura polityki podatkowej nie powinna zakłócać procesu decyzyjnego podmiotów gospodarczych;

2. jest głęboko zaniepokojony zagrożeniem dla unijnej suwerenności podatkowej wyrażonym w oświadczeniach prezydenta Stanów Zjednoczonych z 2 kwietnia 2025 r. dotyczących VAT w państwach członkowskich UE i stanowiących część uzasadnienia decyzji o nałożeniu ceł na przywóz produktów z UE do USA; podkreśla, że wojny handlowe osłabiają przedsiębiorstwa, oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie, by ograniczyły związane z nimi zawirowania

---

[1] E. Letta „Much more than a market– Speed, Security, Solidarity – Empowering the Single Market to deliver a sustainable future and prosperity for all EU Citizens” [Znacznie więcej niż rynek – szybkość, bezpieczeństwo, solidarność – wzmocnienie jednolitego rynku w celu zapewnienia zrównoważonej przyszłości i dobrobytu wszystkim obywatelom UE], kwiecień 2024 r., s. 91, 111.

handlowe i by konsultowały się z europejskimi zainteresowanymi stronami przy podejmowaniu decyzji w reakcji na takie cła;

3. podkreśla za raportem Draghiego, że zróżnicowane przepisy podatkowe w całej UE są istotną przeszkodą w osiągnięciu prawdziwego jednolitego rynku; przyznaje, że unijne ramy podatkowe muszą być ściśle zgodne z zasadami pomocniczości i proporcjonalności, a także współpracy, aby zmniejszyć koszty przestrzegania przepisów ponoszone przez przedsiębiorstwa; podkreśla, że państwa członkowskie mają prawo dostosowywać krajowe systemy podatkowe do szczególnych potrzeb krajowych, ale zarazem muszą przestrzegać wspólnych norm i koordynować wysiłki w walce z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania oraz na rzecz zapewniania terminowej wymiany informacji i promowania równych warunków działania; uważa, że wyniki te można osiągnąć szczególnie dzięki dążeniu do równowagi między poszanowaniem kompetencji krajowych a zapewnieniem spójnej wykładni;

4. podkreśla, że oprócz wysiłków na rzecz harmonizacji znaczne postępy w upraszczaniu przepisów podatkowych i usuwaniu przeszkód administracyjnych na rynku wewnętrznym można osiągnąć dzięki wspólnym narzędziom wdrażania, na przykład ujednoliconym szablonom gromadzenia i przekazywania danych, wytycznym Komisji oraz dialogowi i wymianie najlepszych praktyk między państwami członkowskimi;

5. zauważa, że przedsiębiorstwa unijne, zwłaszcza MŚP, mają kluczowe znaczenie dla wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy na całym kontynencie; przypomina, że MŚP stoją w obliczu poważnych wyzwań fiskalnych ze względu na złożone przepisy podatkowe i rozdrobnione systemy opodatkowania, które nakładają wysokie obciążenia administracyjne i generują wysokie koszty przestrzegania przepisów, np. w przypadku MŚP szacuje się je na ok. 30 % płaconych podatków w porównaniu z ok. 2 % w przypadku dużych przedsiębiorstw, co utrudnia wzrost i innowacyjność MŚP; wzywa Komisję, by w ścisłej współpracy z krajowymi organami podatkowymi oceniała wpływ obecnych i przyszłych wniosków na MŚP i by zbadała rozwiązania, które uproszczą procedury podatkowe i ograniczą koszty przestrzegania przepisów; ponadto wzywa Komisję do oceny, dlaczego proponowana dyrektywa ustanawiająca system opodatkowania MŚP według siedziby głównej nie zyskała poparcia w Radzie, i występuje o konkretne postępy i wykonalne rozwiązania w tym zakresie; wzywa do opracowania kompleksowego, przyjaznego dla użytkownika, bezpłatnego i regularnie aktualizowanego zestawu narzędzi dla MŚP i przedsiębiorstw typu start-up, obejmującego wytyczne, wzory i opcje automatycznego składania deklaracji podatkowych VAT, podatku dochodowego od osób prawnych, wynagrodzeń i innych obowiązków;

6. odnotowuje raport Draghiego w sprawie sektorowych wniosków podatkowych, w szczególności zalecenia, jak obniżyć koszty zużycia energii elektrycznej, a zarazem nie osłabić konkurencyjności UE, nie zniechęcić do inwestycji i tworzenia miejsc pracy ani nie osłabić zaufania przedsiębiorstw; w związku z tym przyjmuje do wiadomości nieformalne rozważania ministrów finansów UE ze stycznia 2025 r. dotyczące wysokich cen energii i nadania tej kwestii priorytetowego znaczenia; odnotowuje trwające prace nad przeglądem dyrektywy w sprawie opodatkowania energii[1] i podkreśla znaczenie ambicji klimatycznych, obecnych realiów gospodarczych, wysokich cen energii i potrzeb w zakresie łączności;

Konkurencyjność i wzrost gospodarczy

7. podkreśla, że konkurencyjność jest szerokim pojęciem odnoszącym się do poziomu wydajności, który jest w stanie napędzać zrównoważony wzrost, a w konsekwencji dochody i dobrobyt wszystkich obywateli; podkreśla, że konkurencyjna gospodarka to nie tylko gospodarka przyjazna dla działalności gospodarczej, lecz również gospodarka zapewniająca wysoki poziom zatrudnienia i dobrostan społeczny, zdolność do innowacji, odpowiednie możliwości edukacyjne i infrastrukturę oraz silne instytucje i normy praworządności; uznaje, że skuteczne i wydajne opodatkowanie – w tym środki służące ograniczeniu szkodliwej konkurencji podatkowej i równania w dół pod względem stawek podatkowych – ma decydujące znaczenie dla tworzenia zasobów publicznych niezbędnych do utrzymania inwestycji publicznych i prywatnych, które zwiększą konkurencyjność UE, spójność społeczną i gospodarczą oraz wzrost gospodarczy;

8. z zadowoleniem przyjmuje konkluzje Rady Europejskiej w sprawie nowego ładu na rzecz europejskiej konkurencyjności; wyraża jednak ubolewanie, że odnosząc się do poprawy konkurencyjności Europy, pominięto w nich dziedzinę opodatkowania; apeluje o lepszą współpracę podatkową w UE, ograniczenie fragmentacji i złożoności, a jednocześnie wspieranie ściślejszej współpracy i zaufania między państwami członkowskimi, ponieważ mają to istotne znaczenie dla zwiększenia konkurencyjności gospodarki europejskiej;

9. wzywa Komisję i państwa członkowskie do uzgodnienia skoordynowanego podejścia, aby zwiększyć przejrzystość państwowych wydatków podatkowych, zagwarantować, że wydatki te przyczyniają się do osiągnięcia pożądanych celów politycznych zgodnie ze wspólnymi celami i priorytetami UE w sposób efektywny

---

[1] Dyrektywa Rady 2003/96/WE z 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/96/oj).

pod względem kosztów, nie powodują nieoczekiwanych ani negatywnych skutków zewnętrznych na rynku wewnętrznym ani nie stwarzają możliwości uchylania się od opodatkowania i agresywnego planowania podatkowego;

10. z zadowoleniem przyjmuje konkluzje Rady Europejskiej w sprawie uporządkowania i uproszczenia przepisów podatkowych; podkreśla, że przyszłe inicjatywy UE w dziedzinie opodatkowania powinny koncentrować się w pierwszej kolejności na uproszczeniu administracyjnym, usunięciu (w stosownych przypadkach) nakładających się przepisów podatkowych, zwiększeniu jasności i usprawnieniu stosowania przepisów podatkowych w odniesieniu do zidentyfikowanych rozbieżności lub nieefektywności, które mogą mieć wpływ na funkcjonowanie jednolitego rynku; podkreśla, że Komisja powinna ułatwiać ściślejszą współpracę między państwami członkowskimi i krajowymi organami administracji podatkowej i do niej zachęcać, aby umożliwić spójniejszą interpretację przepisów dotyczących podatków bezpośrednich i pośrednich;

11. przyjmuje do wiadomości badania przeprowadzone przez Wspólne Centrum Badawcze w 2022 r., z których wynika, że dochody do budżetów lokalnych z podatków od lokalnej działalności gospodarczej mogą zachęcać gminy do działań na szczeblu lokalnym i pobudzać lokalną działalność gospodarczą; w związku z tym wzywa Komisję do zintensyfikowania tych badań i wzajemnej wymiany doświadczeń z państwami członkowskimi, aby zachęcić gminy do dbania o ich przedsiębiorstwa, co pozwoli uwolnić niewykorzystany potencjał wzrostu gospodarczego w całej UE;

12. podkreśla, że dobrze przygotowane i uzasadnione zachęty podatkowe przynoszące korzyści gospodarcze i społeczno-gospodarcze mogą wspierać działalność gospodarczą, która przyczynia się do realizacji celów publicznych, w tym na obszarach peryferyjnych i obszarach znajdujących się z innych względów w niekorzystnej sytuacji geograficznej w UE; zauważa, że zachęty podatkowe nie tylko powinny być zgodne z Traktatami i ograniczeniami związanymi z przestrzenią fiskalną, ale nie powinny również prowadzić do fragmentacji rynku wewnętrznego; wzywa do opracowania zestawu narzędzi zapewniających dialog, przejrzystość i koordynację między państwami członkowskimi w dziedzinie zachęt podatkowych; z zadowoleniem przyjmuje zamiar wydania przez Komisję niewiążących wytycznych dotyczących zachęt podatkowych i apeluje o dalszą analizę skutków wdrożenia zasad filaru 2 OECD dla zachęt podatkowych oraz o wydanie zaleceń, aby zapewnić ich skuteczność w ramach filaru 2; podkreśla, jak ważne jest zapewnienie zgodności zachęt podatkowych z unijnymi ramami pomocy państwa; przypomina o zobowiązaniach UE dotyczących zmiany klimatu i o stałym poparciu Parlamentu dla tych celów oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do koordynowania wysiłków i rozważenia

potencjalnych korzyści płynących z zachęt podatkowych dla zielonych inwestycji;

13. przypomina, że prace nad kilkoma inicjatywami ustawodawczymi w dziedzinie opodatkowania nie posuwają się naprzód; podkreśla w tym kontekście, że należy zapewnić przedsiębiorstwom unijnym pewność i przewidywalność prawa; przyjmuje do wiadomości wyjaśnienia Komisji dotyczące inicjatyw w dziedzinie opodatkowania, które mają zostać wycofane;

Uproszczenie podatków i cyfryzacja

14. przypomina o priorytecie Komisji dotyczącym uproszczenia działalności gospodarczej we wszystkich obszarach polityki, w tym w dziedzinie opodatkowania w zakresie jej kompetencji, aby zmniejszyć wymogi sprawozdawcze o co najmniej 25 % (a w przypadku MŚP o co najmniej 35 %); w związku z tym wzywa Komisję, by w ścisłym i stałym dialogu z państwami członkowskimi systematycznie oceniała skutki ex ante wszystkich nowych wniosków ustawodawczych dotyczących podatków oraz przeprowadziła sprawdzian konkurencyjności obecnych środków z myślą o ilościowym określeniu oczekiwanego zmniejszenia obciążeń administracyjnych i zapewnieniu zgodności nowych przepisów z unijnymi celami wzrostu gospodarczego oraz zielonej i cyfrowej transformacji;

15. wzywa Komisję, by zidentyfikowała i wyeliminowała wszystkie przypadki podwójnej sprawozdawczości oraz wprowadziła system skutecznej wymiany danych między administracjami podatkowymi, dzięki czemu podatnicy nie będą podlegać obowiązkom podwójnej sprawozdawczości; zwraca uwagę, że w tym kontekście można by osiągnąć proste korzyści, np. przez zmianę dyrektywy (UE) 2021/2101[1] w sprawie sprawozdawczości publicznej w podziale na kraje, aby zapewnić zgodność przepisów UE z normą sprawozdawczą nr 207 Globalnej Inicjatywy Sprawozdawczej dotyczącą podatków; wzywa Komisję do oceny zalet takiej zgodności;

16. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by usprawniły obowiązki podatkowe przemysłu obronnego dzięki rozszerzeniu i uproszczeniu zwolnień z VAT w odniesieniu do zamówień publicznych w kontekście wspólnych inicjatyw UE w dziedzinie obronności;

17. wzywa do ustanowienia unijnego centrum danych podatkowych, aby usprawnić automatyczną wymianę informacji podatkowych i zmniejszyć obciążenia administracyjne; zachęca Komisję i państwa

---

[1] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2101 z 24 listopada 2021 r. zmieniająca dyrektywę 2013/34/UE w odniesieniu do ujawniania informacji o podatku dochodowym przez niektóre jednostki i oddziały (Dz.U. L 429 z 1.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2021/2101/oj).

członkowskie do wykorzystania istniejących narzędzi, np. systemu wymiany informacji o VAT (VIES) i systemu przemieszczania wyrobów akcyzowych (EMCS), oraz do zbadania, czy można by je również stosować np. w obszarze opodatkowania bezpośredniego; podkreśla, że takie centrum powinno umożliwiać wspólną analizę informacji istotnych z punktu widzenia procesu kontroli opodatkowania o wymiarze transgranicznym, zapobiegać powielaniu działań i służyć jako pojedynczy punkt dostępu dla organów podatkowych w całej UE;

18. podkreśla, że fakturowanie elektroniczne może odegrać kluczową rolę w zwiększaniu przejrzystości, zmniejszaniu obciążeń administracyjnych oraz umożliwianiu praktycznego i efektywnego wykorzystania przekazywanych danych;

19. przypomina, że wobec braku solidnych systemów sprawozdawczości administracje podatkowe byłyby pozbawione podstawowych informacji niezbędnych do wykrywania i badania nadużyć podatkowych oraz zapobiegania im; podkreśla, że dostęp do aktualnych i kompleksowych danych podatkowych ma istotne znaczenie dla zapewnienia sprawiedliwości systemów podatkowych i ochrony dochodów publicznych;

20. uznaje, że aby uzasadnić koszty związane z przestrzeganiem obowiązków sprawozdawczych, konieczne są dobrze wyposażone i efektywne administracje podatkowe, dysponujące odpowiednio przeszkolonym personelem i nowoczesną infrastrukturą cyfrową; podkreśla, że należy inwestować w zdolności organów podatkowych, aby zapewnić pełne wykorzystanie istniejących obowiązków sprawozdawczych;

21. przypomina, że proste, stabilne i przewidywalne przepisy podatkowe mają zasadnicze znaczenie dla konkurencyjnej gospodarki i przyczynią się do tworzenia miejsc pracy oraz wzrostu gospodarczego; wzywa Komisję do wydania zaleceń dotyczących uproszczonego i konkurencyjnego systemu podatkowego, aby w stosownych przypadkach zmniejszyć obciążenia administracyjne dla przedsiębiorstw i obywateli, na przykład dzięki usprawnieniu stosowania numeru identyfikacji podatkowej we wszystkich państwach członkowskich, jak również w obszarze zachęt podatkowych; stwierdza, że pewność podatkowa, uproszczenie procedur zwrotu i odliczeń to kluczowe rozwiązania służące zmniejszeniu obciążeń administracyjnych, zwłaszcza dla MŚP;

22. zwraca uwagę na znaczenie uproszczenia przepisów podatkowych we wszystkich dziedzinach; podkreśla, że należy zwiększyć udział sektora detalicznego w rynkach kapitałowych dzięki uproszczeniu procedur składania deklaracji podatkowych dla rachunków oszczędnościowych i inwestycyjnych, zwłaszcza gdy rachunki te są powiązane z zachętami podatkowymi; odnotowuje ponadto projekty

pilotażowe Komisji dotyczące współpracy przedsiębiorstw w zakresie przestrzegania przepisów, służące ograniczeniu kontroli i usprawnieniu rozstrzygania sporów w przypadku przedsiębiorstw spełniających wysokie standardy zgodności;

23. zwraca uwagę na potencjał cyfryzacji, zwłaszcza sztucznej inteligencji (AI), jako narzędzia służącego zmniejszeniu obciążeń administracyjnych i kosztów przestrzegania przepisów dla przedsiębiorstw, w szczególności MŚP, oraz wspieraniu wykrywania oszustw związanych z VAT, przy jednoczesnym utrzymaniu czynnika ludzkiego w kontrolach jakości i zapewnieniu zabezpieczeń przed ryzykiem dyskryminacji; zauważa, że cyfryzacja może również usprawnić administrację podatkową pod warunkiem zagwarantowania przejrzystości i odpowiedniego nadzoru nad zautomatyzowanym procesem podejmowania decyzji podatkowych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyspieszenia cyfryzacji i uproszczenia administracji podatkowej, a jednocześnie do poprawy współpracy, koordynacji oraz wymiany najlepszych praktyk i wiedzy fachowej między organami krajowymi, przy czym Komisja powinna pełnić rolę pośrednika;

24. podkreśla, że państwa członkowskie powinny przeznaczyć odpowiednie zasoby kadrowe i finansowe na wdrożenie nowych przepisów podatkowych i modernizację administracji podatkowych, szczególnie za pomocą inwestycji w personel i szkolenia, jak również zintegrowanych i interoperacyjnych systemów IT oraz konsultacji z sektorem prywatnym; wzywa Komisję, by zwiększyła wsparcie za pośrednictwem programu Fiscalis i przeanalizowała specjalny unijny program finansowania w celu dalszego wspierania takich inwestycji;

25. apeluje do Komisji, by w granicach swoich kompetencji oraz w ścisłym i stałym dialogu z państwami członkowskimi oceniła i uprościła obecne ramy VAT, ograniczyła obciążenia administracyjne, w tym dla przedsiębiorstw i organizacji społecznych, zwiększyła konkurencyjność i zmniejszyła lukę między oczekiwanymi dochodami a kwotą faktycznie pobraną (luka w podatku VAT); ponawia apel o uproszczony i zmodernizowany system VAT z ograniczeniem zwolnień i stawek niestandardowych, aby wspierać uczciwą konkurencyjność, zmniejszyć koszty przestrzegania przepisów i poprawić ich dobrowolne przestrzeganie; odnotowuje pakiet dotyczący VAT w epoce cyfrowej (ViDA) i wzywa Komisję do wydania jasnych i spójnych wytycznych wspierających sprawne wdrożenie dyrektywy (UE) 2025/516[1], szczególnie w odniesieniu do unijnego wymogu sprawozdawczości cyfrowej; podkreśla, że w poszczególnych państwach członkowskich występują znaczne różnice

---

[1] Dyrektywa Rady (UE) 2025/516 z 11 marca 2025 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do przepisów dotyczących VAT w epoce cyfrowej (Dz.U. L, 2025/516, 25.3.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/516/oj).

w luce w przestrzeganiu przepisów VAT, i z zadowoleniem przyjmuje pakiet ViDA jako narzędzie służące zwiększeniu przejrzystości i ograniczeniu oszustw; apeluje o skoordynowane wdrażanie na szczeblu krajowym, aby zapewnić spójność oraz skuteczny i przyjazny dla użytkownika model punktu kompleksowej obsługi VAT, zwłaszcza dla MŚP; wzywa do dalszych reform, aby ułatwić małym przedsiębiorstwom elektroniczną rejestrację VAT oraz zwiększyć cyfryzację poboru VAT; wzywa Komisję do wykorzystania i rozszerzenia punktu kompleksowej obsługi VAT w transgranicznym handlu elektronicznym między przedsiębiorstwami a konsumentami, aby zmniejszyć obciążenia administracyjne i koszty przestrzegania przepisów;

26. odnotowuje wyraźną zmianę zachowań zakupowych w ostatnim dziesięcioleciu i dynamiczny rozwój handlu elektronicznego w czasie pandemii COVID-19, który trwa do dziś; uznaje, że zakupy internetowe powinny przyczyniać się do większej zgodności z przepisami VAT dzięki elektronicznej ścieżce audytu, jednak w sprawozdaniu Komisji dotyczącym luki w podatku VAT w 2024 r. podkreślono, że korelacja ta nie jest aż tak oczywista ze względu na zawiłości związane ze sprzedażą przez internet; wzywa Komisję do oceny, czy dorobek prawny UE w dziedzinie VAT jest odpowiedni do zamierzonych celów, biorąc pod uwagę rosnącą popularność handlu elektronicznego;

27. apeluje o poprawę dyrektywy Rady 2008/9/WE[1]; podkreśla, jak ważne jest zbadanie możliwości włączenia transgranicznego zwrotu VAT do modelu punktu kompleksowej obsługi, aby dodatkowo ułatwić przedsiębiorstwom prowadzącym handel transgraniczny przestrzeganie przepisów VAT, a jednocześnie zapewnić dostosowanie do istniejących obowiązków VAT we wszystkich państwach członkowskich;

28. apeluje o spójne stosowanie kluczowych pojęć i uproszczenie definicji, aby zwiększyć skuteczność systemu VAT, na przykład włącznie ze stosowaniem wspólnych interpretacji pojęcia „towary zainstalowane i zmontowane” zgodnie z art. 36 dyrektywy VAT[2] oraz spójnym stosowaniem definicji stałego zakładu i stałej siedziby lub innego rodzaju siedziby;

---

1 Dyrektywa Rady 2008/9/WE z 12 lutego 2008 r. określająca szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim (Dz.U. L 44 z 20.2.2008, s. 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/9/oj).

2 Dyrektywa 2006/112/WE Rady z 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

29. podkreśla, że należy stworzyć bardziej zrównoważony i sprawiedliwy system VAT, z uwzględnieniem dalszych rozważań na temat sposobów wykorzystania stawek VAT do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju; proponuje, aby Komisja oceniła, czy można znieść opłaty VAT od towarów dostarczanych nieodpłatnie na cele społeczne i środowiskowe;

30. zauważa, że chociaż obniżone stawki VAT mają uzasadniony cel wspierania ogólnych celów społecznych i gospodarczych państw członkowskich, w tym wsparcia dla słabszych członków społeczeństwa i dzieci, ich szersze stosowanie zwiększa brak pewności prawa i złożoność systemu podatkowego; podkreśla, że obniżone stawki VAT mogą prowadzić do obniżenia cen dla konsumentów, ale że zależy to również od innych czynników; w związku z tym uważa, że okresowy przegląd i ocena, które stawki VAT są nadal niezbędne i skuteczne w osiąganiu zamierzonych celów politycznych państw członkowskich, będą przydatne w procesie upraszczania przepisów;

31. przypomina stanowisko Parlamentu w sprawie proponowanego systemu opodatkowania MŚP według siedziby głównej oraz propozycji dotyczących dyrektywy „Unshell” i ulgi służącej przeciwdziałaniu zjawisku uprzywilejowania finansowania dłużnego w stosunku do kapitałowego (DEBRA);

32. podkreśla, że złożoność i rozbieżności w interakcji między różnymi krajowymi systemami podatkowymi mogą stwarzać nierówne warunki działania i negatywnie wpływać na funkcjonowanie rynku wewnętrznego; podkreśla, że może to zniechęcać do inwestycji transgranicznych i być szczególnie niekorzystne dla MŚP i przedsiębiorstw działających wyłącznie na rynku krajowym, które nie dysponują zasobami niezbędnymi do opracowywania złożonych planów podatkowych i dlatego zmagają się z nieuczciwym otoczeniem konkurencyjnym, które nie sprzyja rozwojowi;

33. odnotowuje prace nad wnioskiem dotyczącym działalności gospodarczej w Europie: ram opodatkowania dochodu (BEFIT); przypomina, że proponując BEFIT, Komisja chce zmniejszyć złożoność przepisów podatkowych i koszty przestrzegania przepisów dla unijnych przedsiębiorstw prowadzących działalność transgraniczną; odnotowuje jego potencjał zmniejszenia fragmentacji i stworzenia równych warunków działania dla przedsiębiorstw na rynku wewnętrznym; podkreśla, że inicjatywy UE muszą zapewniać wartość dodaną zarówno w sensie prawnym, jak i gospodarczym, i apeluje o skuteczne i zrównoważone podejście, które będzie korzystne dla wszystkich państw członkowskich, zgodne z zasadą pomocniczości i spójne z wdrażaniem zasad filaru 2 OECD;

Filary 1 i 2 OECD oraz opodatkowanie międzynarodowe

34. przypomina o silnym zaangażowaniu UE we wdrażanie podejścia dwufilarowego uzgodnionego na forum otwartych ram OECD/G-20, z uwzględnieniem obecnej sytuacji w odniesieniu do zasad filaru 2, w tym dekretu prezydenta USA z 20 stycznia 2025 r., stwierdzającego, że globalny ład podatkowy OECD nie ma mocy ani skutków w Stanach Zjednoczonych; apeluje do Komisji o priorytetowe potraktowanie prac, które utrzymują i chronią umowę, aby zapobiec przywróceniu szkodliwej konkurencji podatkowej kosztem dochodów publicznych i interesów UE; wzywa Komisję, by informowała Parlament o planach awaryjnych oraz podjęła natychmiastowe i ukierunkowane działania w celu zabezpieczenia integralności i skuteczności dyrektywy w sprawie filaru 2[1] oraz ochrony interesów UE i zapobiegania środkom odwetowym; odnotowuje możliwość uproszczeń administracyjnych we wdrażaniu dyrektywy w sprawie filaru 2;

35. podkreśla, że filar 2 powinien zapewnić globalny minimalny poziom opodatkowania grup międzynarodowych i dużych grup krajowych w UE; z zadowoleniem przyjmuje jego transpozycję do prawa krajowego; apeluje o jasność prawa, z uwzględnieniem różnic między zasadami filaru 2 OECD a ich wdrażaniem przez państwa członkowskie, szczególnie w odniesieniu do działalności żeglugowej, aby uniknąć tworzenia sprzecznych systemów opodatkowania, które mogą prowadzić do nieporozumień; oczekuje, że proces negocjowania i publikowania wytycznych administracyjnych wkrótce się zakończy i zapewni niezbędną pewność przedsiębiorstwom objętym zakresem filaru 2; oczekuje dalszych zmian dotyczących istniejących bezpiecznych przystani, aby ułatwić przestrzeganie przepisów, np. stworzenia stałej bezpiecznej przystani;

36. zwraca uwagę na znaczącą rolę Prokuratury Europejskiej (EPPO) i Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) w wykrywaniu i ściganiu oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania oraz podkreśla potrzebę skutecznej współpracy między tymi organami i z krajowymi organami podatkowymi;

37. wyraża uznanie dla publikacji w październiku 2023 r. wielostronnej konwencji OECD, w której określono zasady techniczne dotyczące wdrożenia kwoty A w filarze 1, oraz dla toczących się negocjacji; wzywa Komisję do oceny potencjalnych skutków podatku od usług cyfrowych;

Bariery podatkowe na jednolitym rynku

---

[1] Dyrektywa Rady (UE) 2022/2523 z 14 grudnia 2022 r. w sprawie zapewnienia globalnego minimalnego poziomu opodatkowania międzynarodowych grup przedsiębiorstw oraz dużych grup krajowych w Unii (Dz.U. L 328 z 22.12.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2523/oj).

38. odnotowuje raport Letty i odniesienie do dobrowolnego 28. systemu prawnego, który ma przyciągać i zatrzymywać innowacyjne przedsiębiorstwa typu start-up w UE; zauważa, że rozdrobnione środowisko podatkowe w UE powoduje złożoność, niepewność i wysokie koszty przestrzegania przepisów dla przedsiębiorstw unijnych, a zwłaszcza MŚP, i wzywa Komisję do analizy i oceny korzyści i wad opcji 28. systemu prawnego; podkreśla, że należy zająć się przeszkodami podatkowymi dla inwestycji transgranicznych, aby zmniejszyć nadmierne uzależnienie od zadłużenia i zwiększyć kapitał własny w finansowaniu przedsiębiorstw; przypomina w związku z tym raport Draghiego, w którym podkreślono, że obywatele UE powinni mieć możliwość inwestowania w innych państwach członkowskich bez skomplikowanych procedur podatkowych skutkujących w rzeczywistości podwójnym opodatkowaniem; podkreśla, że przestrzeganie tych zasad ma istotne znaczenie, aby UE stała się konkurencyjnym i opartym na innowacjach ośrodkiem inwestycji; podkreśla, że należy przeanalizować sposoby uproszczenia i standaryzacji zasad ustalania cen transferowych w całej UE, włącznie ze staranną i wyważoną oceną istniejących progów i kryteriów istotności, a jednocześnie uwzględnić specyfikę państw członkowskich, aby zmniejszyć koszty przestrzegania przepisów w odniesieniu do transakcji, bez uszczerbku dla standardów przejrzystości i bez ułatwiania agresywnego planowania podatkowego i uchylania się od opodatkowania;

39. wyraża ubolewanie, że w opracowanym przez Komisję Kompasie konkurencyjności dla UE brakuje konkretnych wytycznych dotyczących usuwania barier podatkowych utrudniających inwestycje transgraniczne; apeluje do Komisji o ukierunkowane badania oceniające skutki gospodarcze i skutki dla konkurencyjności wynikające z fragmentacji, z naciskiem na określenie sektorów najbardziej dotkniętych tym zjawiskiem i propozycje konkretnych środków, aby uprościć systemy podatkowe i wzmocnić wzajemne zaufanie między państwami członkowskimi, a zwłaszcza aby wesprzeć MŚP;

40. z zadowoleniem przyjmuje niedawne wejście w życie dyrektywy FASTER[1] w sprawie podatku u źródła jako ważny pierwszy krok w kierunku modernizacji i usprawnienia transgranicznych procedur podatkowych w UE; odnotowuje zalecenia raportu Draghiego i przypomina o zaleceniach Parlamentu zawartych w rezolucji w sprawie ram podatku u źródła[2], których ustanowienie jest istotne,

---

[1] Dyrektywa Rady (UE) 2025/50 z 10 grudnia 2024 r. w sprawie szybszego i bezpieczniejszego systemu ulg w nadmiernym podatku u źródła (Dz.U. L, 2025/50, 10.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/50/oj).

[2] Rezolucja Parlamentu Europejskiego z 10 marca 2022 r. w sprawie europejskich ram podatku u źródła (Dz.U. C 347 z 9.9.2022, s. 172).

aby zmniejszyć złożoność, zwiększyć pewność prawa dla inwestorów i powstrzymać praktykę nabywania korzyści umownych; ponadto zauważa, że reforma polityki podatkowej mogłaby również ułatwić dalszą integrację rynków kapitałowych UE w kontekście unii oszczędności i inwestycji;

41. wzywa Komisję, by przeanalizowała istniejące przeszkody podatkowe utrudniające integrację jednolitego rynku oraz opracowała plan działania w celu ich usunięcia;

42. apeluje o zasady przewodnie dotyczące praw podatników, aby umożliwić wskazywanie utrzymujących się barier podatkowych na jednolitym rynku i zalecanie najlepszych praktyk stosowanych w całej UE i poprawić doświadczenia podatników, a jednocześnie dopilnować, aby takie zasady przewodnie nie ograniczały zdolności państw członkowskich do wprowadzania środków zwalczania nadużyć w celu zapewnienia właściwego egzekwowania krajowych przepisów podatkowych; odnotowuje niechęć Komisji, by przedstawić planowany komunikat w sprawie praw obywateli jako podatników, zapowiedziany w jej planie działania na 2021 r.;

43. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie unii oszczędności i inwestycji, a zwłaszcza gotowość do usunięcia różnic w krajowych procedurach podatkowych, które powodują obciążenia administracyjne i bariery dla inwestycji transgranicznych, a także do wspierania odnośnych działań państw członkowskich;

44. zauważa, że różnice w traktowaniu pod względem podatkowym dochodów kapitałowych mogą powodować złożoność i niepewność prawa dla inwestorów transgranicznych; podkreśla, że w kompleksowym raporcie Draghiego uznano potrzebę „wyeliminowania przeszkód podatkowych dla inwestycji transgranicznych w UE”, aby zmniejszyć fragmentację rynku kapitałowego; podkreśla znaczenie bardziej zrównoważonej struktury podatkowej dla odporności gospodarczej i zwraca się do Komisji i państw członkowskich o ocenę zalet dalszej koordynacji i uproszczenia w tej dziedzinie, aby wspierać inwestycje transgraniczne;

Walka z uchylaniem się od opodatkowania, unikaniem opodatkowania i agresywnym planowaniem podatkowym

45. przypomina, że podczas wdrażania zasad filaru 2 należy monitorować ewentualne nowe formy szkodliwej konkurencji podatkowej;

46. z myślą o sprawiedliwej gospodarce europejskiej zobowiązuje się do walki z agresywnym planowaniem podatkowym, którego dopuszczają się zarówno przedsiębiorstwa, jak i osoby fizyczne, biorąc pod uwagę szczególną sytuację i interesy MŚP oraz gospodarstw domowych o niskich i średnich dochodach; dostrzega istotne skutki agresywnego

planowania podatkowego dla dochodów, zaburzające równe warunki działania dla podmiotów gospodarczych, grożące osłabieniem morale podatników i powodujące erozję podstaw opodatkowania państw członkowskich; wzywa Komisję i państwa członkowskie do poprawy współpracy między państwami członkowskimi w dziedzinie przeciwdziałania agresywnemu planowaniu podatkowemu, w szczególności dzięki większej wymianie informacji, skoordynowanym kontrolom i lepszemu egzekwowaniu przepisów; przypomina swoje rezolucje w sprawie wdrożenia wymogów UE dotyczących wymiany informacji podatkowych[1], reformy unijnego wykazu rajów podatkowych[2] oraz reformy polityki UE dotyczącej szkodliwych praktyk podatkowych; podkreśla, że zwiększenie złożoności systemów podatkowych może prowadzić do powstawania wypaczonych i nieprzejrzystych bodźców sprzyjających agresywnemu planowaniu podatkowemu i uchylaniu się od opodatkowania; wzywa państwa członkowskie i Komisję do stosowania opartego na analizie ryzyka i odpowiedniego podejścia do walki z oszustwami podatkowymi i agresywnym planowaniem podatkowym;

47. podkreśla znaczenie istniejących mechanizmów określonych w dyrektywie w sprawie współpracy administracyjnej[3] (DAC), dyrektywie w sprawie przeciwdziałania unikaniu opodatkowania[4] (ATAD) i wielostronnej umowie między właściwymi organami, które znacząco poprawiły przejrzystość i współpracę transgraniczną między organami podatkowymi i umożliwiły skuteczniejsze przeciwdziałanie agresywnemu planowaniu podatkowemu; zwraca uwagę na rosnące obciążenia administracyjne i koszty przestrzegania przepisów dla administracji podatkowych i podatników wynikające z DAC i ATAD oraz pochwala ich przegląd i uproszczenie, przy jednoczesnym utrzymaniu obecnych standardów;

48. podkreśla, że należy zająć się niespójnościami między ATAD a podejściem w ramach filaru 2 OECD, aby zapewnić spójność i pewność prawa w całej UE, w tym rozważyć usprawnienie opcji i

---

1 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z 16 września 2021 r. w sprawie wdrożenia wymogów UE dotyczących wymiany informacji podatkowych: postępy, wyciągnięte wnioski i przeszkody do pokonania (Dz.U. C 117 z 11.3.2022, s. 120).

2 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z 21 stycznia 2021 r. w sprawie zmian w unijnym wykazie rajów podatkowych (Dz.U. C 456 z 10.11.2021, s. 177).

3 Dyrektywa Rady 2011/16/UE z 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/16/oj).

4 Dyrektywa Rady (UE) 2016/1164 z 12 lipca 2016 r. ustanawiająca przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego (Dz.U. L 193 z 19.7.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1164/oj).

zwolnień przyznanych państwom członkowskim; przyjmuje do wiadomości zapowiedź Komisji, że oceni ATAD w kontekście filaru 2 i w trzecim kwartale 2025 r. przedstawi kompleksowe sprawozdanie na temat stosowanych środków zgodnie z porozumieniem w sprawie filaru 2; wzywa Komisję, by przedstawiła państwom członkowskim wytyczne dotyczące interpretacji klauzuli ogólnej przeciwdziałania nadużyciom określonej w ATAD, oraz wzywa do przeglądu, aby ułatwić wdrażanie ATAD i zwiększyć jej skuteczność;

49. odnotowuje rolę DAC w ograniczaniu unikania opodatkowania, uchylania się od opodatkowania i agresywnego planowania oraz zwiększaniu przejrzystości, a jednocześnie zwraca uwagę na złożoność i obciążenia administracyjne, zwłaszcza związane z DAC 6[1]; podkreśla potrzebę przeglądu DAC 6 i wzywa Komisję, by oceniła koszty przestrzegania przepisów na mocy tej dyrektywy oraz wzmocniła wytyczne, poprawiła analizy ryzyka i wykorzystywała technologie do lepszego gromadzenia danych, aby zapewnić skuteczność w promowaniu przejrzystości podatkowej oraz zapobiegać nieproporcjonalnym kosztom i obciążeniom administracyjnym; stwierdza, że w ramach tej ponownej oceny należy rozważyć ochronę MŚP przed zbędnymi obowiązkami sprawozdawczymi i zapewnić większą jasność co do poziomów odniesienia dla podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych; sugeruje ocenę możliwego przeglądu DAC 7[2], aby rozważyć, czy można ograniczyć zakres wymiany informacji w przypadku wprowadzenia sprawozdawczości w czasie rzeczywistym w ramach pakietu ViDA;

50. zauważa w szczególności potrzebę wykorzystania trwającego procesu przeglądu w celu rozwiązania problemu obecnych nakładających się przepisów oraz usprawnienia i uproszczenia stosowania wspólnych zasad i pojęć; wskazuje, że ujednolicenie terminologii i pojęć ma istotne znaczenie dla uproszczenia przestrzegania przepisów, ponieważ różne krajowe interpretacje mogą prowadzić do fragmentacji i złożoności;

51. wzywa do zacieśnienia współpracy między EPPO a Eurofisc, aby poprawić wymianę informacji o zagrożeniach, koordynację egzekwowania prawa oraz dochodzenia transgraniczne w walce z oszustwami związanymi z VAT i innymi formami uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania; podkreśla potrzebę

---

[1] Dyrektywa Rady (UE) 2018/822 z 25 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania w odniesieniu do podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych (Dz.U. L 139 z 5.6.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2018/822/oj).

[2] Dyrektywa Rady (UE) 2021/514 z 22 marca 2021 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 104 z 25.3.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2021/514/oj).

usprawnionej współpracy pomiędzy tymi organami w celu zapewnienia skuteczniejszej i bardziej jednolitej reakcji UE na transgraniczne oszustwa podatkowe, z wykorzystaniem ich odpowiednich mandatów i wiedzy fachowej; wzywa Komisję i państwa członkowskie do ułatwienia tej współpracy dzięki usprawnieniu mechanizmów wymiany danych, zapewnieniu odpowiednich zasobów i wspieraniu wspólnych działań dochodzeniowych; podkreśla, że dalsza koordynacja podatkowa między państwami członkowskimi w walce z uchylaniem się od opodatkowania i unikaniem opodatkowania jest niezbędna, by ułatwić transgraniczną działalność gospodarczą; zauważa, że UE musi dopilnować, aby wszystkie przywożone produkty były objęte odpowiednimi cłami;

Opodatkowanie transgraniczne i mobilność pracowników

52. wzywa Komisję, by z myślą o zwiększeniu konkurencyjności przedstawiła badanie i w razie potrzeby pakiet środków dotyczących sposobów uproszczenia przepisów podatkowych i rozwiązania problemu fragmentacji w dziedzinie opodatkowania dotykającego pracowników transgranicznych i osoby samozatrudnione, zwiększenia konkurencyjności dzięki pogłębieniu rynku wewnętrznego oraz ochrony dochodów podatkowych dzięki stworzeniu równych warunków działania; zauważa, że rozbieżne krajowe systemy podatkowe stwarzają znaczne przeszkody, obciążenia administracyjne, brak pewności prawa i podwójne opodatkowanie, utrudniając mobilność pracowników i transgraniczną przedsiębiorczość;

53. zauważa, że mobilność osób fizycznych ponad granicami rośnie w bezprecedensowym tempie i że tak wysoki poziom globalnej mobilności ma znaczący wpływ na systemy podatkowe; podkreśla, że należy starannie uwzględniać taką mobilność i jej wpływ na systemy podatkowe w procesie kształtowania polityki, a jednocześnie utrzymać zachęty do mobilności i możliwości zatrudnienia w UE; zauważa w związku z tym, że państwa członkowskie stosują zachęty podatkowe, by wspierać mobilność pracowników i przedsiębiorczość transgraniczną; podkreśla jednak, że państwa członkowskie muszą również zapobiegać szkodliwym praktykom podatkowym przyciągającym indywidualnych podatników i zakłóceniom konkurencji dzięki jasnym zastrzeżeniom i zabezpieczeniom;

54. odnotowuje coraz większą mobilność transgraniczną wysoko wykwalifikowanych pracowników i innych osób, wynikającą ze swobody przemieszczania się i preferencyjnych systemów podatkowych w niektórych państwach członkowskich; podkreśla, że należy dopilnować, aby polityka podatkowa na rynku wewnętrznym pozostała sprawiedliwa, przejrzysta i zgodna ze stabilnością finansów publicznych w całej UE; ponawia apel do Rady o przegląd mandatu

Grupy ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej);

55. przypomina, że konsekwencje podatkowe wynikają z ryzyka zaistnienia obowiązku podatkowego w związku z prowadzeniem podlegającej opodatkowaniu działalności gospodarczej lub stałego zakładu, na przykład w przypadku podróży służbowych lub telepracy pracowników transgranicznych; zauważa, że dzięki skoordynowanemu stosowaniu przez państwa członkowskie zasady „bezpiecznej przystani” dotyczącej telepracy można by zagwarantować pracodawcom pewność podatkową, zmniejszyć obciążenia administracyjne i uprościć opodatkowanie osób fizycznych;

Podatki i innowacje

56. podkreśla, że innowacje są główną siłą napędową wzrostu gospodarczego, globalnej konkurencyjności i dobrobytu oraz że według OECD zachęty podatkowe są powszechnie stosowanym i istotnym z gospodarczego punktu widzenia instrumentem polityki wspierania innowacji; jest zdania, że rządy powinny dopilnować, aby systemy zachęt podatkowych na badania i rozwój zapewniały optymalne wykorzystanie środków finansowych dzięki regularnej ocenie i przyjmowaniu ukierunkowanych zachęt stymulujących inwestycje i wzrost gospodarczy oraz zwiększających konkurencyjność UE na arenie międzynarodowej, zgodnie z propozycjami zawartymi w raporcie Draghiego;

57. wzywa Komisję, by zgodnie z propozycjami zawartymi w raporcie Draghiego przeprowadziła dalsze badania nad opłacalnością różnych rodzajów zachęt podatkowych na rzecz badań i rozwoju oraz innowacji z myślą o zwiększeniu konkurencyjności UE na arenie międzynarodowej, a zarazem dopilnowała, aby zachęty te były dobrze zaprojektowane i pozwoliły osiągnąć wyznaczone cele polityczne, nie prowadziły do utraty dochodów podatkowych ani nie zwiększały ryzyka unikania opodatkowania; zachęca Komisję, by przeanalizowała różne rozwiązania i mechanizmy wspierania badań i rozwoju dla przedsiębiorstw typu start-up, w tym m.in. zbywalnych kredytów podatkowych, w ramach skoordynowanego podejścia z państwami członkowskimi i na podstawie wspólnych kryteriów, w celu poprawy dostępności i skuteczności takich środków; wzywa Komisję do dalszej oceny transgranicznych skutków takich zachęt w innych państwach członkowskich, w tym ryzyka unikania opodatkowania; podkreśla potrzebę szerszej dostępności zachęt podatkowych, w tym ulg i kredytów podatkowych, przyspieszonej amortyzacji i bardzo wysokich odliczeń; w związku z tym wzywa Komisję do wydania zaleceń i odpowiedniego włączenia zachęt podatkowych, w stosownych przypadkach związanych szczególnie z badaniami i rozwojem, bez pogłębiania asymetrii gospodarczych w UE; podkreśla, że rozsądne byłoby dostosowanie zachęt do innowacji

oraz badań i rozwoju do opracowanych na miarę potrzeb zachęt do inwestycji; apeluje o ściślejszą współpracę i zaufanie między państwami członkowskimi, aby promować równe warunki działania dla handlu elektronicznego, usług cyfrowych i innych szybko rozwijających się sektorów;

58. podkreśla, jak ważne jest zapewnienie pełnej zgodności zachęt podatkowych z obecnymi unijnymi ramami pomocy państwa; podkreśla wartość unijnych ram pomocy państwa dla zachowania uczciwej konkurencji na całym rynku wewnętrznym oraz zagwarantowania pewności prawa i równych warunków działania dla wszystkich państw członkowskich;

°

° °

59. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.